

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/279/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618207463
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7618207463.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore žalobkyne B. I., C.. XX.XX.XXXX, S. A. O. C. A., W.. E. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Michalom Michalovčíkom, advokátom so sídlom v Košiciach, Pri jazdiarni 1, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpenému Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom v Trenčíne, 1. mája 173/11, IČO: 47 234 679, o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves z 27. augusta 2019 č.k. 5Csp/191/2018-59 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobkyni priznáva nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o hotovostnom úvere č. č. 4311156238 zo dňa 29.11.2013, uvedená v bode 51 v znení: „Poplatok za službu (zahrnutý v splátke) vo výške 1,49 Eur“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (I. výrok), uložil žalovanému povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobkyni 73,36 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 20.12.2018 do zaplatenia (II. výrok) a priznal žalobkyni náhradu trov konania proti žalovanému vo výške 100 % (III. výrok).

2. Vyhovel tak v celom rozsahu žalobe žalobkyne, domáhajúcej sa voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky v označenej úverovej zmluve, potom ako zistil, že: a) dňa 29.11.2013 bola medzi žalobkyňou a žalovaným uzavretá Zmluva o hotovostnom úvere č. 4311156238, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru žalovaným žalobkyni vo výške 540 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 36 mesačných splátkach vo výške 27 Eur, b) termín splatnosti splátok bol uvedený tak, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru a dátumu splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka, c) lehota splatnosti bola uvedená ako 36 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci, d) celková čiastka splatná spotrebiteľom bola uvedená ako suma 846,72 Eur, e) hodnota RPMN uvedená v zmluve bola 38,4 %, priemerná hodnota RMPN 45,94 Eur a ročná úroková sadzba 32,54 %, f) body 47 až 51 zmluvy sú označené názvom Doplnkové služby a predstavujú poistenie výdavkov s úhradou za poistenie 0,50 Eur mesačne (bod. 47.), službu zmeny výšky a počtu splátok (bod 48.) s poplatkom za službu zahrnutým v splátke 1,49 Eur (bod 49.) a službu odložené splátky (bod 50.) s poplatkom za službu zahrnutým v splátke 1,49 Eur (bod 51.), g) zo splátkového kalendára zmluvy vyplývajú konkrétne dátumy jednotlivých splátok 1 - 36, ktorých výška je totožná každý mesiac (27 Eur).

Zistil tiež, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., ktoré stranami predložené neboli, ako i že celkovo mala podľa splátkového kalendára žalobkyňa na splátkach zaplatiť sumu 972 Eura, uhradila sumu 189 Eur (poslednú splátku uhradila 14.7.2014.), pričom celkovú sumu uvedenú žalobkyňou, ktorú táto žalobcovi titulom úveru zaplatila, žalovaný v konaní nerozporoval.

3. Vec súd právne posúdil podľa § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1 a 2, § 39, § 451 ods. 1 a 2, § 458 ods. 1, § 517 ods. 2, § 563 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), ďalej podľa § 1 ods. 1, 2 písm. a), b), d), g), h), i) a j), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia spotrebiteľskej úverovej zmluvy zo dňa 29.11.2013, (ďalej len „ZoSÚ“) a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Poukazom na ustanovenie § 2 písm. h.) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktoré definuje pojem „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ ako súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom súd uzavrel, že v posudzovanej spotrebiteľskej úverovej zmluve uvedený údaj „celková čiastka splatná spotrebiteľom“ sumou 846,72 Eur, nekorešponduje so súčtom súčtu počtu splátok a hodnotou jednej splátky (t.j. 36 splátok x 27 Eur), ktorý predstavuje 972 Eur. Ďalej súd usúdil, že žalovaný pri výpočte RPMN neprihliadal na v zmluve dohodnuté poplatky za poistenie a ďalšie služby, ktorý postup vyhodnotil ako nesprávny, rovnako ako hodnotu RPMN uvedenú v zmluve (a to v neprospech spotrebiteľa), nakoľko je nižšia ako výška úrokovej sadzby, čo je nelogické, keďže RPMN, ktorá je vyjadrením celkovej úrokovej miery úveru, zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. Odkazom na ustálenú judikatúru súdov, podľa ktorej sú úroky akceptovateľné, pokiaľ neprekročia dvojnásobok priemernej úrokovej sadzby za úvery poskytované bankami a vyššie úroky sú úroky v rozpore s dobrými mravmi, súd dohodnutú výšku úrokovej sadzby 32,54 % vyhodnotil ako neprimeranú, lebo úrok dojednaný v zmluve zo dňa 29.11.2013 prekročil trojnásobok priemernej úrokovej sadzby za úvery poskytované bankami v danom čase, a vzhľadom k tomu ako neplatné ustanovenie úverovej zmluvy v časti dohodnutých úrokov. Konštatujúc, že nesprávne uvedenie podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere má rovnaké dôsledky, ako keby tieto náležitosti uvedené vôbec neboli, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, súd prvej inštancie usúdil, že žalovaný má nárok iba na vrátenie skutočne ním poskytnutých finančných prostriedkov, ktoré tvorili sumu 540 Eur a nakoľko žalobkyňa uhradila na úver žalovanému celkovo sumu 613,36 Eur, žalovaný prijal od žalobkyne nad rámec poskytnutého úveru peňažné plnenie vo výške 73,36 Eur, ktoré mu vzhľadom na absenciu obligatórnych údajov v zmluve, resp. vzhľadom na nesprávne uvedenie hodnoty RPMN v neprospech spotrebiteľa nepatrilo, čím sa na úkor žalobkyne o uvedenú sumu bezdôvodne obohatil. Súd preto žalobe v časti o zaplatenie tejto sumy vyhovel a žalovanému uložil povinnosť uvedenú sumu žalobkyni vrátiť titulom vydania bezdôvodného obohatenia, vrátane príslušenstva - zákonného úroku z omeškania, žalobkyňou uplatnený správne čo do výšky, ako aj do počiatku omeškania (deň po doručení žaloby žalovanému). Vychádzajúc zo zistenia, že poplatok za službu „odložené splátky“ bol v zmluve určený tak, že žalovaná bola povinná tento poplatok uhrádzať po celý čas splácania úveru, a teda bez ohľadu na to koľkokrát, resp. či vôbec uvedenú službu vôbec využije. Uvedenú dohodu, ktorou bol dlžník zaviazaný platiť za niečo, čo teoreticky ani vôbec nevyužije, resp. využije minimálne, s prihliadnutím aj na výšku hodnoty danej služby, súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá bezpochyby spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

4. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu vyjadrenej v § 255 ods. 1 CSP a v spore úspešnej žalobkyni priznal voči neúspešnému žalovanému plnú náhradu trov konania.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP navrhujúc zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne zmeniť rozsudok, žalobu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania. Žalovaný zastával názor, že predmetná úverová zmluva je vyhotovená správne a obsahuje všetky povinné náležitosti upravené ZoSÚ. Súdu prvej inštancie vytkol, že odôvodnil svoje vyhodnotenie výšky RPMN uvedenej v úverovej zmluve len na základe internetových kalkulačiek uvedených na stránkach (www.fininfo.sk <<http://www.fininfo.sk>>), majúcimi len informatívny charakter, ktorý nie je možné považovať za hodnoverný dôkaz preukazujúci nesprávnu hodnotu RPMN, lebo jediným oprávneným orgánom, ktorý vzhľadom na zložitosť samotného výpočtu RPMN môže uskutočňovať kontrolu RPMN, je Národná banka Slovenska ako kontrolný orgán nebankových subjektov,

ktorá opakovane vyhodnotila výpočet RPMN žalovaným za správny. Podľa žalovaného preto záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru z dôvodu nesprávne uvedenej hodnoty RPMN v neprospech spotrebiteľa, nemožno považovať za správny, nakoľko ho súd založil na nerelevantnom a nevieryhodnom dôkaze. Poukazom na uvedené žalovaný podčiarkol, že posudzovaná zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu, bola uzatvorená v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Dodal, že v samotnej úverovej zmluve tak poistenie, ako aj ďalšie alternatívne služby, boli upravené v časti „POISTENIE VÝDAVKOV - dobrovoľné“, klient bol pri uzatváraní úverovej zmluvy dopytovaný, okrem požadovanej výšky úveru a výšky splátok, aj ohľadne možnosti uzatvorenia poistného, či iných doplnkových služieb a bolo len na slobodnom rozhodnutí samotného klienta, či sa pre niektorú z doplnkových služieb rozhodne alebo nie. Zdôraznil, že v uvedenom prípade si klient mohol okrem poistenia zvoliť službu „Zmenu výšky a počtu splátok“ a tiež službu „Odložené splátky“. Klient si v prípade úverovej zmluvy č. 4311156238 zvolil službu „Možnosť zmeny výšky a počtu splátok“, uvedenú pod bodom 48., ktorá bola spoplatnená sumou 1,49 Eur mesačne (poplatok zahrnutý v splátke) a tiež službu „Odložené splátky“ spoplatnené sumou 1,49 Eur mesačne (poplatok zahrnutý v splátke). Tvrdiac, že s tým súvisí nevyhnutnosť pri prepočte celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom odpočítať od sumy 972 Eur (36x27) úhradu za dobrovoľnú službu poistenie výdavkov spoplatnené sumou 0,50 Eur/ mesačne (36x0,50 Eur/mesačne = 18 Eur) a tiež za službu Zmena výšky a počtu splátok (36x1,49=53,64 Eur) a službu Odložené splátky (36x1,49=53,64 Eur) a výsledkom je suma uvedená v úverovej zmluve č. 4311156238 ako celková čiastka splatná spotrebiteľom 846,72 Eur (972 -18 -53,64-53,64), žalovaný mal za nepochybne preukázané, že uzatvorením alternatívnej služby nebolo podmienené uzatvorenie úverovej zmluvy. Žalovaný v prílohe predložil výpis zo splátkového kalendára, z ktorého podľa názoru žalovaného vyplýva, že žalobca ako klient využil tak službu „Odložené splátky“, ako aj službu „Zmena výšky a počtu splátok“. Doplnil, že služby, ktoré si klient dobrovoľne pri uzatvorení úverovej zmluvy zvolil a následne ich počas trvania zmluvného vzťahu aj využil, preto nie je možné v zmysle vyššie uvedeného považovať za neprijateľné zmluvné podmienky. Odkazom na stránku www.mfsr.sk o súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2013, kde je stanovená výška priemernej RPMN na hodnotu 45,94 %, žalovaný tvrdil, že v zmluve uvedená RPMN vo výške 38,4 % a úroková sadzba 32,54 %, a tak výška odplaty je v zákonomnom rozmedzí, preto nespĺňa prvoinštančným súdom definované kritérium rozporu s dobrými mravmi. Žalovaný napokon vzniesol aj námietku pasívnej legitimácie tvrdiac, že pohľadávka, ktorá vyplýva zo zmluvy č. 4311156238 zo dňa 29.11.2013, z ktorej žalobkyňa požaduje vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 73,36 Eur s príslušenstvom, bola postúpená spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. ktorá je súčasným veriteľom pohľadávky.

6. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a žalobkyňa priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Na námietku žalovaného, že súd konal nesprávne, ak vychádzal pri výpočte RPMN len z internetových kalkulačiek, žalobkyňa zdôraznila, že zo strany žalovaného nebol relevantným spôsobom preukázaný opak, a to že ním uvádzaná výška RPMN je správna. Zopakovala, že v danom prípade zmluvný úrok predstavoval 32,54 % ročne, čo oproti priemernej úrokovej sadzbe 11,27 % ročne predstavuje rozdiel o 21,27 % vyšší, teda žalovaným určené úroky sú takmer 3-násobne, čo znamená značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov tejto úverovej zmluvy. Uviedla, že naliehavý záujem na určení neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách vyplýva predovšetkým z § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľov, pričom poukázala na viaceré novšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. rozsudok zo dňa 30.1.2019, sp. zn. 6Cdo/127/2017, rozsudok zo dňa 28.03.2019, sp. zn. 6Cdo/27/2018, podľa ktorého: „Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) CSP.... ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem.“ Poukázala aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.6.2019, sp. zn. 2Cdo/125/2018, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 7/2019 a podčiarkla, že zmluvná podmienka týkajúca sa

dojednania o predmetnom poplatku za odklad splátok, upravená v bode 51. zmluvy o hotovostnom úvere č. 4311156238 zo dňa 29.11.2013, je neprijateľná, a v zmysle § 53 ods. 5 OZ zároveň neplatná, pričom nemôže obstať námietka žalovaného o nedostatku jeho pasívnej legitímácie z dôvodu postúpenia pohľadávky na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., keď navyše pokiaľ ide o nárok na bezdôvodné obohatenie, najmä o výšku plnenia žalobkyne žalovanému nad istinu poskytnutého úveru, teda o výšku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, túto sumu (výšku) žalovaný nepoprel, preto čo do základu nároku, ako aj jeho výšky, považovala nárok za nesporný v zmysle § 151 ods. 1 CSP.

7. Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas (§ 362 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 až § 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§ 355 až § 358 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP, z hľadiska odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny.

8. Žalovaný uplatnil vo svojom odvolaní odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, ktorý odvolací dôvod sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu vecí súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého súd zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP vzhľadom na to, že buď súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Napokon nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov, t.j. keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až § 194 CSP. Napokon žalobca uplatnil i odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

9. K žalovaným uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. zo skutkového zistenia vyvodzuje, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je potom omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval, teda z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

10. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozsudku dospel k záveru, že tieto žalovaným uplatnené odvolacie dôvody nie sú naplnené.

11. Napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani to, že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193, § 194 a § 205 CSP alebo že by súd prvej inštancie na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Neboli zistené ani vady v zmysle § 365 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie v spore. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie, než ako rozhodol súd prvej inštancie, ktorý svoje úvahy a záver o vyhovení žalobe voči žalovanému odôvodnil dostatočne a presvedčivo, zhodnotil všetky dôkazy predložené na podporu tvrdení žalobkyne, uviedol, ktoré z nich považoval za preukázané, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a z akých právnych noriem pri rozhodnutí vychádzal, pričom sporovým stranám boli vytvorené všetky procesné podmienky, aby v priebehu súdneho sporu uplatnili a realizovali svoje procesné práva.

12. Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP) a preto len na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd dodáva nasledovné:

13. V posudzovanom prípade je nesporné, že nárok žalobkyne je odvodzovaný z právneho vzťahu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola medzi stranami sporu uzavretá dňa 29.11.2013, na ktorý sa vzťahuje osobitný právny predpis, a to zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

14. Z tohto pohľadu správne súd prvej inštancie pri rozhodovaní postupoval, keď na zistený skutkový stav aplikoval (o.i.) aj ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Pre spotrebiteľské zmluvy totiž platí, že nesmú obsahovať neprijateľné podmienky a nejasnosť alebo nezrozumiteľnosť zmluvných dojednaní nesmie byť na ťarchu spotrebiteľa. Samotným východiskom je pritom postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Zo stretu autonómie vôle a z myšlienky rovnosti potom vyplýva ochrana slabšej zmluvnej strany, a to s cieľom dosiahnutia vyváženej pozície, t.j. spravodlivosti, ekvity, či rovnováhy zúčastnených záujmov. Predmetný právny vzťah medzi stranami sporu preto správne súd prvej inštancie posudzoval aj podľa (vyššie citovaných) ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich právne vzťahy spotrebiteľského charakteru, ktoré v časti týkajúcej sa zneužívajúcich klauzúl v spotrebiteľských zmluvách predstavujú transpozíciu Smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5. apríla 1993 o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, zavádzajúcej systém ochrany spotrebiteľa, vychádzajúc pritom z myšlienky, že sa spotrebiteľ nachádza v nerovnom postavení voči predávajúcemu alebo dodávateľovi z hľadiska vyjednávacej sily i úrovne informovanosti, čo ho vedie k tomu, že pristúpi k podmienkam vopred vyhotoveným predávajúcim alebo dodávateľom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah (rozsudok vo veci Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, bod 25 a rozsudok zo dňa 26.10.2006 Mostaza Claro, C-168/05, bod 25).

15. V danom prípade je z odôvodnenia napadnutého rozsudku zrejmé, že dôvodom, prečo súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobkyne, je jeho záver, že žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie v požadovanom rozsahu, ktorý súd vyvodil na podklade úsudku, že posudzovanú spotrebiteľskú úverovú zmluvu (správnosť tohto záveru súdu nebola žalovaným v odvolaní spochybnovaná), je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

16. So zreteľom na to, že žalovaný svojimi odvolacími námietkami, v intenciách uplatnených odvolacích dôvodov nastolil predmetom odvolacieho prieskumu správnosť skutkových zistení a právneho záveru súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, v odvolacom konaní bola kľúčovou právnou otázkou úplnosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy z hľadiska obsahových náležitostí vyžadovaných § 9 ods. 2 ZoSÚ s následkom bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru.

17. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia spotrebiteľskej úverovej zmluvy zo dňa 29.11.2013, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

18. Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia spotrebiteľskej úverovej zmluvy zo dňa 29.11.2013, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom

finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

19. Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia spotrebiteľskej úverovej zmluvy zo dňa 29.11.2013, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

20. Z odôvodnenia preskúmaného rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie záver o tom, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov vyvodil (o.i) z úsudku, že ak v posudzovanej spotrebiteľskej úverovej zmluve uvedený údaj „celková čiastka splatná spotrebiteľom“ sumou 846,72 Eur, nekorešponduje so súčtom súčtinu počtu splátok a hodnotou jednej splátky (t.j. 36 splátok x 27 Eur), ktorý predstavuje 972 Eur, nesprávne uvedenie podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (v zmysle § 9 ods. 2 písm. g/ ZoSÚ) má rovnaké dôsledky, ako keby táto náležitosť uvedená vôbec nebola, pričom už absencia tejto podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere má za následok, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej súd prvej inštancie usúdil, že žalovaný nesprávne uviedol RPMN (náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ), lebo pri výpočte RPMN neprihliadal na v zmluve dohodnuté poplatky za poistenie a ďalšie služby, čo má tiež za následok, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Správnosť tohto záveru prvoinštančného súdu sa žalovanému nepodarilo spochybníť, ak v tomto smere žalovaný iba bez ďalšieho tvrdil, že bolo nevyhnutné „pri prepočte celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom odpočítať od sumy 972 Eur (36x27) úhradu za dobrovoľnú službu poistenie výdavkov spoplatnené sumou 0,50 Eur/ mesačne (36x0,50 Eur/mesačne = 18 Eur) a tiež za službu Zmena výšky a počtu splátok (36x1,49=53,64 Eur) a službu Odložené splátky (36x1,49=53,64 Eur) a výsledkom je suma uvedená v úverovej zmluve č. 4311156238 ako celková čiastka splatná spotrebiteľom 846,72 Eur (972 -18 -53,64-53,64)“, lebo «klient si v prípade úverovej zmluvy č. 4311156238 zvolil službu „Možnosť zmeny výšky a počtu splátok“, uvedenú pod bodom 48., ktorá bola spoplatnená sumou 1,49 Eur mesačne (poplatok zahrnutý v splátke) a tiež službu „Odložené splátky“ spoplatnené sumou 1,49 Eur mesačne (poplatok zahrnutý v splátke)», pričom služby, ktoré si klient dobrovoľne pri uzatvorení úverovej zmluvy zvolil a následne ich počas trvania zmluvného vzťahu aj využil, a preto nie je možné tieto klauzuly považovať za neprijateľné zmluvné podmienky.

21. Ak žalovaný v zmluve do výšky mesačnej splátky zahrnul i náklady na doplnkové služby, s nesprávne uvedenou celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je spojená sankcia v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v súlade s § 11 ods. 1 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Ak žalovaný pri výpočte RPMN nezohľadnil všetky náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, bez akýchkoľvek pochybností došlo k podhodnoteniu RPMN, ktorej výpočet je závislý od správne uvedených celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Navyše, ako už bolo skôr konštatované, v zmluve o úvere nie je správne uvedená ani celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je nepochybné, že v zmluve musí byť táto čiastka uvedená správne.

22. Za tohto stavu tak nemôže na správnosti záveru súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti posudzovaného úveru nič zmeniť ani odvolacia námietka žalovaného, že súd na nerelevantnom a nevierhodnom dôkaze - na základe internetových kalkulačiek (www.fininfo.sk <<http://www.fininfo.sk>>), chybné založil svoj záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru z dôvodu nesprávne uvedenej hodnoty RPMN v neprospech spotrebiteľa, a ani odvolacia námietka žalovaného, že súd nesprávne vyhodnotil dohodu o zmluvnom úroku za rozpornú s dobrými mravmi a preto neplatnú, lebo na stránke www.mfsr.sk o súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2013 je stanovená výška priemernej RPMN na hodnotu 45,94 %, v zmluve uvedená RPMN vo výške 38,4 % a úroková sadzba 32,54 %, a tak výška odplaty je v zákonomnom rozmedzí.

23. Odvolací súd preto považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za právne správne a stotožňuje sa so záverom súdu prvej inštancie, ktorý vyhovel žalobe o bezdôvodnom obohatení, keď zistil, že žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 540 Eur, žalovaný prijal úhradu titulom splátok úveru v sume vyššej ako bola hodnota istiny poskytnutého úveru, t.j. vo výške 613,36 Eur. Závazkový vzťah bezdôvodného obohatenia vznikne, ak sa naplnia všetky zákonom ustanovené predpoklady na jeho vznik (ak sa niekto „na úkor iného bezdôvodne obohatí“). Na vznik záväzkoprávneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia sa nevyžaduje existencia zavinenia ani existencia protiprávneho úkonu. Zákon vyžaduje len to, aby k bezdôvodnému obohateniu došlo v dôsledku právom uznávaných dôvodov.

24. Odvolací súd je v zhode i s názorom súdu prvej inštancie o neprijateľnosti zmluvnej podmienky - poplatku za službu odložené splátky, nakoľko tento poplatok bola žalobkyňa povinná platiť v každej mesačnej splátke bez ohľadu na to, či túto službu využije alebo nie, čo podľa názoru odvolacieho súdu bez pochyby spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v

neprospech spotrebiteľa. Táto zmluvná podmienka predstavuje nad primeranú mieru výrazný zásah do právneho postavenia spotrebiteľa, pretože zvyšuje jeho náklady spojené s úverom bez zrejmej materiálnej protihodnoty.

25. K odvolacej námietke o nevieryhodnom výpočte RPMN súdom, odvolací súd uvádza, že ide o webový portál Ministerstva financií Slovenskej republiky určený prioritne pre informovanie a ochranu spotrebiteľa. Naproti tomu žalovaný bez akejkoľvek podpory dôkazným prostriedkom v odvolaní uviedol, že Národná banka Slovenska opakovane vyhodnotila výpočet RPMN žalovaným za správny. Nie je však zrejmé, ako žalovaný RPMN vypočítal, ani akým úkonom Národná banka Slovenska jeho výpočet opakovane „odobrila“, preto tento argument žalovaného odvolací súd nevzal do úvahy. K odvolacej námietke o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného odvolací súd uvádza, že v prejednávacom prípade žalovanému nič nebránilo vzniesť námietku absencie vecnej legitímácie v konaní pred súdom prvej inštancie a pokiaľ žalovaný tento nedostatok namietol až v podanom odvolaní, učinil tak bez toho, aby na svoje tvrdenie o existencii zmluvy o postúpení pohľadávok medzi žalovaným a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., predložil relevantný dôkaz. Bližšie nešpecifikovanú zmluvu o postúpení pohľadávok medzi žalovaným a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., bez identifikácie konkrétnej pohľadávky, považuje odvolací súd za irelevantnú.

26. Z vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalovaného nedôvodné, nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku, z ktorého dôvodu odvolací súd rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny a podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania procesne úspešnej žalobkyni. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalobkyne voči žalovanému rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Žalovaný v odvolacom konaní úspech nemal, a tak náhrada trov odvolacieho konania mu nepatrí.

27. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania sa zakladá na § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalo nebol v odvolacom konaní úspešný, a tak mu náhrada trov odvolacieho konania nepatrí, žalovanej odvolacie trovy nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).